Ἔντονος πατριωτικὴ ἔξαρσις προβλέπεται καὶ ἐφέτος εἰς τὴν πόλιν μας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Παλιγγενεσίας. Καὶ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῆς Νεολαίας ἰδιαιτέρως θὰ ἀναπτερωθῇ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ ἀποφασισθεῖσα συμμετοχὴ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν εἰς τὴν μεθαυριανὴν παρέλασιν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ θὰ προσδώσῃ ἰδιαίτερον τόνον. Ἡ ἀπόφασις ἦτο ὀρθὴ καὶ ἐνδεδειγμένη.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ ΘΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟΝ

ΤΙ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ὅταν κανεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωήν του νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν σύζυγον ὅτι ἡ σύζυγός του, ἡλικίας 25 ἐτῶν — ποὺ μπῆκε ἐν πλήρει ὑγείᾳ εἰς τὸ ἰατρεῖον του διὰ μίαν ἀκτινογραφικὴν ἐξέτασιν — ἀπέθανε, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ λησμονήσῃ ποτέ Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον σεῖς εἰσθε γιὰ μᾶς ἡ θεία Πρόνοια».

Τὰ λόγια αὐτά, ἕνας ἀκτινολόγος τὰ ἀπηύθυνε, πρὸ μερικῶν ἑβδομάδων, εἰς τὸν καθηγητὴν Μπερνὰρ Ἄλμπερν, τὸν πατέρα τῶν ἀντιἰσταμινικῶν καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους εἰδικοὺς εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῆς ἀνοσολογίας. Ἡ νεαρὰ γυναίκα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρετο ὁ ἰατρὸς ἀπέθανε αἰφνιδίως συνεπείᾳ τῆς ἐνέσεως ἑνὸς ἰωδιούχου διὰ πυελογραφίαν. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἦτο ἀλλεργικὴ εἰς τὸ ἰώδιον. Καὶ ὡς τὰ σήμερα δὲν ὑπῆρχε κανένα τέστ ποὺ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀλλεργίας αὐτῆς (τὰ ἐνδοδερμικὰ τέστ ἰσχύουν μόνον δι' ὡρισμένας κατηγορίας οὐσιῶν καὶ δι' ὡρισμένας μορφὰς ἀλλεργίας).

Ἐπειτα ἀπὸ πολυετεῖς ἐρεύνας, ὁ καθηγητὴς Ἀλπέρν καὶ ἡ ὁμάς του τοῦ νοσοκομείου Μπρουσσαί, οἱ Δρ. Κύ, Λάγκρ καὶ Ἀμάς, ἐπέτυχαν ἕνα τέστ μὲ τὸ αἷμα ποὺ ἐπιτρέπει τὴν ἐξακρίβωσιν ἐνδεχομένης ἀλλεργίας ἐξ οἱανδήποτε οὐσίας — καὶ κυρίως ἐκ τῶν φαρμάκων, ὅπως εἶναι ἡ πενικιλλίνη, αἱ σουλφαμίδαι, τὰ ἀναισθητικὰ τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τοπικὰς ἀναισθησίας, καὶ φυσικὰ τὸ τέστ γίνεται πρὶν νὰ χορηγηθοῦν τὰ φάρμακα αὐτά.

Διὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς τερατσίας ἀνακαλύψεως, ποὺ ἡ τεχνική της ἀνακοίνωσις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν ἰατρικὸν τύπον, θὰ πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμε μερικὰς βασικὰς ἔννοιας ἀπὸ τὴν ἀνοσολογίαν. Εἰς τὸ αἷμα μας διαθέτομε δύο ποικιλίας λευκῶν αἱμοσφαιρίων. Τὰ μὲν εἶναι πολὺ μεγάλα, τὰ πολυπύρηνα αἱμοσφαίρια, ποὺ μαθαίνομε ἀπὸ τὰ μαθητικά μας χρόνια ὅτι προστατεύουν τὸν ὀργανισμὸν τρώγοντας τὰ μικρόβια, καὶ ἄλλα πολὺ μικρά, μὲ ἕναν μόνον πυρῆνα, τὰ λεμφοκύτταρα, ποὺ ἐπιστεύετο ὅτι δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτε, μέχρις ὅτου ἀνεκαλύφθη ἡ ἀλλεργία. Τότε τὸ ἐνδιαφέρον δι' αὐτὰ πυξήθη. Χωρὶς αὐτά, πράγματι, καμμία ἀνοσολογικὴ ἀντίδρασις δὲν εἶναι δυνατή, διότι εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν παραγωγὴν ἀντισωμάτων. Τὰ ἀντισώματα, λοιπόν, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦν τὰς ἀλλεργικὰς ἀντιδράσεις ἐξ αἰτίας μιᾶς παρεκκλίσεως ἀπὸ τὴν φυσικὴν των λειτουργίαν, ποὺ εἶναι ἡ προστασία τοῦ ὀργανισμοῦ ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς ἀπὸ κάθε ξένην οὐσίαν. Εὐεργετικὰ ὅταν ἀνοσοποιοῦν τὸν ὀργανισμὸν ἐναντίον μιᾶς νόσου, τὰ ἀντισώματα γίνονται βλαβερὰ ὅταν προκαλοῦν μίαν ἀλλεργίαν ἢ τὴν ἀποβολὴν ἑνὸς μοσχεύματος. Παραδόξως αὐτὸς ὁ ρόλος τῶν λεμφοκυττάρων ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ ἕνα ψάρι ποὺ ἀριθμεῖ ζωὴν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐτῶν: τὴν μυξίνην. Ὁ ἀπώτερος αὐτὸς πρόγονος, ποὺ εἶναι ἀρχαιότερος καὶ ἀπὸ τὸν κοιλάκανθον, δὲν ἔχει καθόλου λεμφοκύτταρα. Καὶ δὲν ἀντιδρᾷ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν οἱασδήποτε ξένης οὐσίας. Οὔτε καὶ κατασκευάζει ἀντισώματα.

Ἐργαζόμενοι συστηματικῶς ἐπὶ καλλιεργειῶν λεμφοκυττάρων (ποὺ ἐπιτυγχάνονται διὰ διηθήσεως τοῦ αἵματος διὰ ὑελοβάμβακος καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ὑποβολὴν των εἰς φυγοκέντρησιν) οἱ ἐρευνηταὶ ἀντελήφθησαν ὅτι μία φυτοσυγκολλητίνη, δηλαδὴ μιὰ οὐσία φυτικὴ ποὺ συγκολλᾶ τὸ αἷμα (καὶ εἰς τὴν περίπτωσι αὐτὴν ἕνα ἐκχύλισμα ἀπὸ κοινὰ πράσινα φασολάκια) προκαλοῦσε εἰς τὰ μικρὰ αἱμοσφαίρια τῆς ἀλλεργίας, ἕνα περίεργον φαινόμενον. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐκχυλίσματος τῶν φασολιῶν τὰ λεμφοκύτταρα «ξαναγίνονταν παιδικά»: ἀπὸ ὥριμα κύτταρα μετεβάλλοντο εἰς προπλάσματα κυττάρων: λεμφοβλάσται. Ἰκανοὶ νὰ ξαναφαιρεθοῦν καὶ πάλιν καὶ νὰ ξαναδώσουν μικρὰ λεμφοκύτταρα. Αὐτὴ ἡ ἐπαναγωγὴ εἰς ἕνα «παιδικὸν στάδιον» εἶναι τελείως ὁρατὴ διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

Αὐτὸ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος σταθμός. Ὁ δεύτερος συνίστατο εἰς τὸ ἀποδεικνθῆ ὅτι μία οὐσία εἰς τὴν ὁποίαν ἕνα ἄτομον εἶναι ἀλλεργικὸν προκαλεῖ ἐπὶ τῶν λεμφοκυττάρων αὐτῶν τὴν ἰδίαν μεταμόρφωσιν, ὅπως καὶ τὸ ἐκχύλισμα τῶν φασολιῶν, π.χ. ἕνα ἄτομον εἶναι ἀλλεργικὸν εἰς τὴν πενικιλλίνην: μερικαὶ σταγόνες πενικιλλίνης προστιθέμεναι εἰς αὐτὰ τὰ λεμφοκύτταρα, εἰς δοκιμαστικὸν σωλῆνα. προκαλοῦν τὴν μεταμόρφωσίν των εἰς λεμβοστάτας. Πρὶν νὰ ἀναληφθῆ ἐντατικὴ θεραπεία μὲ πενικιλλίνη (ποὺ ἠμπορεῖ νὰ φονεύσῃ τὸν ἄρρωστον: καὶ αἱ ἀλλεργίαι εἰς τὴν πενικιλλίνην ἀποτελοῦν τὴν αἰτίαν πολλῶν θανάτων κατ' ἔτος), θὰ ἐφαρμόζεται τὸ τέστ. Ὅπως καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν βαφὴν τῶν μαλλιῶν. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ διακυβεύεται εἶναι κατὰ πολὺ σοβαρώτερον.

«Ἡ τεχνικὴ τοῦ Τ.Τ.Λ. (ἔτσι ὀνομάζεται τὸ τέστ) εἶναι σχεδὸν ὁλοκληρωμένη, δηλώνει ὁ καθηγητὴς Ἀλμπέρν. Ἑκατοντάδες πειραμάτων μᾶς ἀπέδειξαν τὴν ἀποτελεσματικότητά των».

Τὸ μόνο ποὺ ἀπομένει εἶναι ἡ γενίκευσίς της. Οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ Μπρουσσαὶ ἀρχίζουν νὰ διδάσκουν τοὺς ἄλλους.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΔΥΟ ΧΩΡΑΣ

ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ

τοῦ κ. ΓΕΡΑΣ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ

Κάθε Ἕλλην, ποὺ ταξιδεύει μακριὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς πατρίδος του, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ γράψῃ δύο λόγια γιὰ τὸν πολιτισμόν, τὸ πολίτευμα καὶ τὴν ζωὴν τῶν Χωρῶν, ποὺ ἐπεσκέφθη.

Σήμερον θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πελοποννήσου» νὰ παρακολουθήσουν τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν χωρῶν Γιουγκοσλαβίας καὶ Αὐστρίας, ὅπως ἀκριβῶς τὰς εἶδα καὶ τὰς ἔζησα.

Γιουγκοσλαβία — Yugoslavien. Εὑρίσκομαι εἰς τὸ πλησιέστερον πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα γιουγκοσλαβικὸ χωριὸ — τὴ Γευγελῆ — κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Βελιγράδι καὶ ἀφίνοντας τὴν ὡραίαν μου πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Γευγελὴ εἶναι ἕνα μικρὸ χωριὸ μὲ χαμηλὰ σπίτια, χωρὶς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ μὲ κατοίκους ἀγρότας. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν καθίσταται φανερὸν τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν στιγμήν, προξενεῖ ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα καλλιεργείας τῆς γῆς, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἀκόμη ἡ χρονικὴ σπατάλη τῆς ἐργασίας, χωρὶς μεγάλην ἀπόδοσιν, λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως.

Μὲ τὰς ἐντυπώσεις αὐτὰς καὶ ἐπιφυλακτικὸς βέβαια διὰ τὰς κρίσεις μου — μήπως ἀλλάξουν αἱ συνθῆκαι — συνέχισα τὴν διαδρομήν μου πρὸς τὸ Βελιγράδι. Τοῦ κάκου ὅμως, ὅσον περισσοτέρους ἀνθρώπους συναντοῦσα, τόσον μὲ ἐγκατέλειπον αἱ ἐπιφυλάξεις καὶ σταθεροποιοῦντο αἱ πρῶται ἐντυπώσεις μου. Κάθε πέντε ἐργάται καὶ ἕνας χωροφύλακας, ἐπόπτης τῆς ἐργασίας καὶ τῆς συγκομιδῆς τῶν διαφόρων προϊόντων.

Ἕνας ἕκαστος τῶν ἀγροτῶν, εἴτε γέρων ἀνάπηρος εἴτε παιδὶ τῆς προσχολικῆς ἀκόμη ἡλικίας, ὡδηγοῦσε τὰ ζῶα του, φορτωμένα μὲ ὁλόκληρον τὴν ἐσοδείαν, δίχως τὴν παραμικρὰν κράτησιν οἱουδήποτε ἀγαθοῦ, πρὸς τὰς δημοσίας ἀποθήκας. Ἀπαθλίωσις τοῦ ἀτόμου, ἀπαγόρευσις τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐπιβολή, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ζωῆς ἐως ἐδῶ.

Ἀπὸ τὴν μίαν μερὶὰ ἐκνευρισμένος ἀπὸ τὰ «ἀγαθὰ» τοῦ ἀνατολικοῦ πολιτεύματος, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡ ἀπίστευτος μονοτονία τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἡ ἀπαθλίωσις τῆς ζωῆς, κουράζουν τόσον, ὥστε πάντα νὰ συντομεύῃ ὁ ἐπισκέπτης τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Πλησίαζα πρὸς τὸ Βελιγράδι μὲ τὴν ἐλπίδα πάντα πὼς ἐκεῖ τούλάχιστον θὰ εἶναι κάπως διαφορετικὴ ἡ ζωή.

Βελιγράδι — Beograd = λευκὴ πόλις. Μεγάλη πολιτεία, ὡραία ρυμοτομία, ἀρκετὲς πολυκατοικίες, τρόλεῦ καὶ ἠλεκτρικοὶ σιδηρόδρομοι, ποὺ ἐκτελοῦν τὴν ἀστικὴν συγκοινωνίαν, ὁ Δούναβις πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πολιτείας.

Οἱ κάτοικοι εἶναι περισσότερον ἐλεύθεροι καὶ φαίνονται περισσότερον πολιτισμένοι.

Ἐδῶ ἐγνώρισα μίαν δεσποινίδα ἕως 24 ἐτῶν, λογίστρια. Μιλοῦσε ἀρκετὰ Γερμανικὰ καὶ ἄλλες δύο γλῶσσες, Ἰταλικὰ καὶ Γαλλικά. Τῆς προσέφερα σιγάρο, παρήγγειλα δύο καφέδες καὶ ἄρχισε ὁ διάλογος.

—Πῶς περνᾶτε, τὴν ἐρωτῶ ἐδῶ;

—Καλὰ μοῦ ἀπήντησε, μέ ἕνα ἐλαφρὸν μειδίαμα καὶ κάποιον μορφασμόν, σὰν νὰ ἤθελε νὰ συνεχίσῃ.

—Ἀπὸ τὴν ἐργασίαν σας εἶσαστε εὐχαριστημένη;

—Ὄχι, μοῦ εἶπε. Αἱ ἀποδοχές μου ἀντιστοιχοῦν εἰς τριακοσίας περίπου Ἑλληνικὰς δραχμὰς μηνιαίως. Τρώγω ὅμως δωρεάν. Αὐτὰ τὰ χρήματα δὲν μᾶς φθάνουν οὔτε γιὰ τσιγάρα.

—Εἶναι εὐχαριστημένοι οἱ ἄλλοι πολῖται, τὴν ἐρωτῶ; Ἡ ἀπάντησίς της ἦταν ἀρνητική.

—Θέλεις νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς λέγω.

—Μὲ ἐντυπωσιακὸν ἐνθουσιασμόν, μοῦ ἀπήντησε: ΝΑΙ. Ἔχω ἐπισκεφθῆ τὴν Ἰταλίαν, μοῦ εἶπε καὶ ἡ ζωή μοῦ ἄρεσε πολύ, ἡ διαφορὰ ἀπὸ ἐδῶ εἶναι πολὺ μεγάλη.

Αὐτὰ μοῦ ἔκαναν τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν, ἀπ' ὅσα συζητήσαμε καὶ ἀφοῦ τὴν συνώδευσα ἕως ἐκεῖ ποὺ ἤθελε, χαιρετθήκαμε καὶ ἔφυγα.

Τὴν ἑπομένην συνέχισα τὴν διαδρομήν μου πρὸς τὸ Ζάγκρεμπ καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας — Αὐστρίας.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἀπὸ τὸ Βελιγράδι, τὸ τοπίον ἀλλάζει μορφήν, ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς γίνεται μὲ μηχανήματα. Μεγάλαι φυτεῖαι ἀπὸ ἀραβόσιτον καὶ σέσκουλα καλύπτουν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ζωὴ ὅμως ἡ ἰδία, κάτοικοι τὸ ἴδιον ἀπολίτιστοι, πολίτευμα καὶ νόμοι οἱ ἴδιοι.

Αὐστρία—Osterreich. Ἀπὸ πολὺ πρωΐ εἶχα φθάσει εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν τῶν περισσότερον πολιτισμένων ἀνθρώπων, τῶν περισσότερον ἐκμεταλλευομένων τὴν φύσιν, τῶν κατοίκων τῆς ὡραίας Αὐστρίας. Μὲ τὰ ὑπέροχα, τὰ φανταστικὰ κατὰ κυριολεξίαν τοπία — μὲ τὰ τοπία, ποὺ ἔχουν νὰ κάνουν ὅλοι οἱ φωτογράφοι — μὲ τὴν ὁμίκλην της, μὲ τὰ καταπληκτικὰ γεμάτα λουλούδια σπίτια της, μὲ τὴν Αὐγουστιάτικην βροχήν της, μὲ τὸ ἀπίθανο ἑλατό της, μὲ τὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΥΠΟ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

ΕΞΙΧΝΙΑΖΕΤΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΗΔΗ ΕΤΩΝ

ΗΤΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΟΚΤΑΓΩΝΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΑΪΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. —Ἀπὸ πολλῶν ἤδη δεκαετιῶν ὑπῆρχεν ὅτι «Οἱ Ἀέρηδες», εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἀπετέλουν εἶδος μεγάλου ὡρολογίου. Τὴν θεωρίαν αὐτὴν ἀπέδειξαν τώρα ὀρθὴν δύο κορυφαῖοι ἐμπειρογνώμονες, κατόπιν μακρᾶς ἐπιτοπίου ἐρεύνης. Εἰς ἄρθρον δημοσιευόμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ περιοδικοῦ «Νάσιοναλ Γκεογράφικ» οὗτοι ἐκθέτουν τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας των, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα «Οἱ Ἀέρηδες» ὄχι μόνον ἐστέγαζον ὡρολόγιον, ἀλλ' ὡρολόγιον ἀστρονομικόν. Τοῦ ἐν λόγῳ μηχανήματος, ποὺ κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν ἀστρονόμον Ἀνδρόνικον τὸ 50 π.Χ., ἐξιχνίασαν ἀκόμη καὶ τὸν ἄγνωστον μέχρι σήμερον μηχανισμὸν λειτουργίας.

Ὡς ἀναφέρουν εἰς τὸ ἄρθρον των οἱ δύο ἐμπειρογνώμονες — ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γέηλ Δρ. ντὲ Σόλλα Πράης καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου Νέας Ὑόρκης Τζόξεφ Νόμπλ — τὸ ὡρολογιακὸν μηχάνημα τῶν «Ἀέρηδων» ἐλειτούργει χάρις εἰς κεκρυμμένον ἀπὸ τὴν κοινὴν θέαν περίπλοκον δίκτυον συγκοινωνούντων σωληνώσεων πλήρων ὕδατος. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ ἀσκουμένη πίεσις ἐκίνει, μὲ ἴσην πάντοτε ταχύτητα τοῦ δίσκου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν χαραγμένοι οἱ κυριώτεροι ἀστερισμοί. Πρὸ τοῦ δίσκου ὑπῆρχον δύο σταθερὰ ἐπάλληλα δικτυωτά, μὲ ἐλλειπτικὰ σχήματα, ὡς ἐπίσης καθέτους καὶ ὁριζοντίας διακλαδώσεις. Ἱστάμενος κανεὶς πρὸ τοῦ ὅλου συγκροτήματος καὶ εἰς ὡρισμένην ἐξ αὐτοῦ ἀπόστασιν, ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἀμέσως ποία ἦτο ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, ποία ἡ θέσις τοῦ ἡλίου εἰς τὸν οὐράνιον θόλον, ποία ἡ θέσις τῶν ἀστερισμῶν καὶ ποία ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Ἐπίσης ἠδύνατο νὰ ὑπολογίσῃ μὲ ἀκρίβειαν τὰς μελλοντικὰς θέσεις τῶν ἀστερισμῶν καὶ τοῦ ἡλίου.

Σημειωτέον ὅτι διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὸν μηχανισμὸν λειτουργίας τοῦ ἀστρονομικοῦ ὡρολογίου τῶν «Ἀέρηδων», οἱ δύο ἐμπειρογνώμονες — τῶν ὁποίων τὴν δλην ἀποστολὴν εἶχε χρηματοδοτήσει τὸ «Νάσιοναλ Γκεόγραφικ» — ἐμελέτησαν καὶ «ἐχαρτογράφησαν» μὲ ἀφάνταστον ἐπιμέλειαν καὶ τὴν παρασμικρὰν λεπτομέρειαν τοῦ δαπέδου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιχωμάτων τοῦ ὀκταγώνου κτιρίου. Ἡ ἀνακάλυψις διαφόρων σημείων ἐπαφῆς σωληνώσεων μὲ τοὺς τοίχους, ἡ ἐπισήμανσις σχεδὸν ἀοράτων ὑποδοχῶν, ἡ ἀγακάλυψις ἐλλιπόντων τεμαχίων μαρμάρου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄλλας παρατηρήσεις, ὑπολογισμοὺς καὶ στοιχεῖα τοὺς ἐπέτρεψαν ἐν τέλει νὰ συλλάβουν πῶς ἐλειτούργει ὁ μηχανισμὸς τοῦ ἀστρονομικοῦ ὡρολογίου τῶν «Ἀέρηδων».

Οἱ δύο ἐμπειρογνώμονες ἐνίκησαν οὕτω ὄχι μόνον τὸν πέπλον τῆς ἀγνοίας, ποὺ εἶχον ὑφάνει αἱ καταστροφαὶ τοῦ χρόνου. Ἐνίκησαν καὶ τὸν πέπλον τῆς μυστικότητος, ποὺ εἶχε περιβάλει ἐξ ὑπαρχῆς αὐτὴν ταύτην τὴν κατασκευὴν τοῦ μηχανήματος. Ὡς γνωστὸν πλήρης μυστικότης ἐκάλυπτε τοὺς μηχανισμοὺς λειτουργίας τῶν περισσοτέρων μηχανικῶν κατασκευῶν τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ εἶχον ἔμμεσον ἢ ἄμεσον σχέσιν μὲ τὰς θεωρουμένας ὡς θεϊκὰς δυνάμεις τῆς φύσεως.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΧΟΡΟΥ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΣΠΥΡ. Δ. ΜΠΙΛΑΛΗ

Εἶναι ἀλήθεια πὼς στὶς ἡμέρες μας παρατηρεῖται μία χορευτικὴ ἔξαρση, ποὺ στὴν περίοδο τοῦ Καρναβαλιοῦ μεταβάλλεται σὲ μανία. Ὅπου πᾶς ἀκοῦς γιὰ χορό. Ὅπου στρέψεις τὰ μάτια σου, θὰ δῆς χορευτικὰ κέντρα. Ὅποια ἐφημερίδα διαβάσεις θὰ σοῦ ἀναγγείλῃ γιὰ φιλικοὺς ἢ φιλανθρωπικοὺς χορούς. Δὲν περνᾶ ἡμέρα χωρὶς χορούς. Χοροὶ μεταμφιεσμένων, χοροὶ μὲ λαχεῖο, χοροὶ οἰκογενειακοί, χοροὶ μὲ νούμερα, χοροὶ «μπαλέτα», χοροὶ τῶν καμπαρέ, χοροὶ ἐπίσημοι, χοροὶ μαθητῶν, χοροὶ φοιτητῶν χοροί... «μέχρι πρωΐας»

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ χοροὶ δὲν ἔχουν σχεδὸν καμμία σχέση μὲ τὸν λεβέντικο Ἑλληνικὸ χορό, ἀλλὰ μόνο μὲ τὸν μοντέρνο ξενικὸ χορό. Ἡ μανία τοῦ μοντέρνου αὐτοῦ χοροῦ φαίνεται πὼς δὲν κολακεύει, οὔτε ταιριάζει στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ σκέπτονται κάπως σοβαρὰ καὶ σέβονται τὸν ἑαυτόν τους. Ἀπὸ τὴν προσπάθεια, ποὺ καταβάλλει ὁ αὐτοκράτωρ Κικέρων νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν ὕπατόν του Μουρένα, ποὺ εἶχε κατηγορηθῆ ὅτι ἐχόρευσεν, φαίνεται πὼς οἱ Ρωμαῖοι εἶχαν κατατάξει τὸν χορὸν μεταξὺ τῶν πραγμάτων, ποὺ δὲν ἁρμόζουν σὲ ἐπισήμους, σὲ σοβαροὺς καὶ ἐλευθέρους ἀνθρώπους. Τὴν αὐστηρὰ αὐτὴ γνώμη τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων γιὰ τὸν χορὸ ἔρχεται νὰ τὴν ἐνισχύσῃ καὶ ἡ γερμανικὴ παροιμία, ποὺ λέγει «εἰς τὸν χορὸν ὁ διάβολος παίζει τὸ βιολί».

Δέν ἔχουμε σκοπὸ οὔτε πρόθεση νὰ καταδικάσουμε μὲ τὸ αὐτὸ αὐστηρὸ πνεῦμα τὸ χορό, ὄχι γιατὶ φοβούμεθα τοὺς προοδευτικοὺς καὶ μοντέρνους μήπως μᾶς κατηγορήσουν γιὰ καθυστερημένους ἢ ἀντικοινωνικούς, ἀλλὰ γιατὶ θέλουμε νὰ δοῦμε τὸ λεπτὸ αὐτὸ θέμα τοῦ χοροῦ, μὲ μάτι καθαρὸ καὶ πνεῦμα ἀντικειμενικό. Δὲν κατακρίνουμε τὴν δίψα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν χαρά, τὴν εὐπρεπῆ καὶ ἔντιμο διασκέδαση, ἀλλὰ τὴν ψυχαγωγία καὶ τὴν διασκέδαση τοῦ μοντέρνου χοροῦ ἐκείνη, ποὺ γιὰ μιᾶς στιγμῆς εὐχαρίστηση καὶ ἱκανοποίηση ρίπτει τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐξαχρείωση καὶ τὴ διαφθορά.

Πολλοὶ τὸν εὐρωπαϊκὸ «κοσμικὸ» χορὸ τὸν χαρακτήρισαν σὰν Ἡφαίστειο. Καὶ ὅπως φαίνεται, δὲν ἔχουν ἄδικο. Ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ χοροῦ δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ ἡφαίστειο, ἀλλὰ ἡφαίστειο ἐν ἐνεργείᾳ, ποὺ οἱ ἐκρηξεις του προκαλοῦν ὄχι τὴ χαρά, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴ καταστροφή.

Ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ μοντέρνου χοροῦ, τὶ εἴδους διασκέδαση καὶ χαρὰ προσφέρουν ἐκεῖνα τὰ περιβόητα «πάρτυς» καὶ οἱ ξενικοὶ σύγχρονοι χοροί, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὶς σάμπες, ράσμπες, μάμπο καὶ καταλήγουν στὰ ἀποάσια καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως ἄθλια κατασκευάσματα ἀνισορρόπων ἐγκεφάλων, ρὸκ - ἐντ-ρόλ, χούλα - χοὺπ καὶ τὸ χορὸ τῆς κοιλιᾶς; Τί εἴδους διασκέδαση εἶναι αὐτὴ καὶ τί σκοπὸ ἐξυπηρετεῖ ἡ σκοτεινὴ αἴθουσα μὲ τὸ ἡμίφως, τὴν μάσκα, τὰ παντοειδῆ ἀγκαλιάσματα καὶ τὰ κατὰ λάθος παραπατήματα καὶ κατρακυλίσματα στὸ δάπεδο;

Μὴν ἀπατώμεθα καὶ μὴ κρυπτόμεθα πίσω ἀπὸ τὸ δάχτυλό μας. Δὲν χρειάζεται φιλοσοφία γιὰ νὰ καταλάβῃ κανείς, πὼς τέτοιου εἴδους ψυχαγωγία μονάχα ψυχαγωγία δὲν εἶναι. Κατὰ τὴν γνώμην διασήμων παιδαγωγῶν κοινωνιολόγων, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μοντέρνους χορούς, εἶναι ἀπομιμήσεις τῶν χορῶν τῆς ζούγκλας, ποὺ σκοπὸ ἔχουν νὰ ξυπνήσουν τὸν ὑπάνθρωπο, νὰ ἐξάψουν τὰ κατώτερα ἔνστικτα καὶ νὰ δημιουργήσουν εὐνοϊκὴ ἀτμόσφαιρα σεξουαλισμοῦ καὶ ἠθικῆς παραλυσίας. Ὅλα μέσα στὴν αἴθουσα ἑνὸς τέτοιου χοροῦ δημιουργοῦν τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἁμαρτωλῶν αἰσθημάτων. Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ ἀφελὴς γιὰ νὰ πιστεύῃ πὼς εἶναι δυνατὸν νὰ μείνῃ ἄτρωτος καὶ ἀκεραία ἡ ψυχικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου σὲ μιὰ τέτοια εὐωχία κακῆς ποιότητος μέσα σὲ κραιπάλη καὶ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟν ΛΕΠΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ «Ο ΣΑΚΗΣ»

CONTROL-SERVICE ΕΛΛΑΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝΤΑΙ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΤΑΧΟΓΡΑΦΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΟΙ

Ἐπίσης ἐπισκευάζονται ταχογράφοι, κοντέρ, ὑαλοκαθαριστῆρες, θερμόμετρα ὑδραργύρου, στροφόμετρα καὶ πάσης φύσεως ὄργανα μετρήσεως.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ. ΚΑΨΗΣ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ — ΤΣΑΜΑΔΟΥ 14 Α
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72 - 561
—ΠΑΤΡΑΙ—

Δρ ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ